

# “**S**amo jednom se ljubi” i druge bajke o ljubavi: jesu li psiholozi imuni na njih?



Dragana Markanović  
dmarkanovic@gmail.com

Branka Bagarić  
branka.bagacic1@gmail.com

## Uvod

Vjerovanja su duboko ukorijenjena, često nesvjesne ideje koje imamo o sebi, drugima i svijetu. Prema kognitivno-bihevioralnom modelu, te ideje snažno utječu na naše emocije i usmjeravaju naše djelovanje. Međutim, one nisu nužno istinite, čak i kada u njih snažno vjerujemo i osjećamo ih točnima. Psiholozi moraju biti osobito svjesni svojih uvjerenja, jer ona mogu smanjiti njihovu objektivnost i profesionalnu učinkovitost. Budući da u svojem radu često pomažu pojedincima i parovima koji imaju teškoće u partnerskim odnosima, moraju biti naročito osjetljivi na osobne percepcije, stavove, pravila, očekivanja i standarde koje ljubavna veza mora zadovoljavati da bi je doživljavali kvalitetnom i vrijednom.

Cilj ovoga istraživanja bio je provjeriti uolikoj mjeri hrvatski psiholozi vjeruju u zablude o pravoj ljubavi i romantičnim odnosima, u koje od njih najviše vjeruju te razlikuju li se u tome od opće populacije.

## SUDIONICI

Ispitano je 207 psihologa i 304 nepsihologa (od toga 434 žene), prosječne starosti od 33.4 ( $SD=9.06$ ) godine.

## INSTRUMENTI

Upitnik vjerovanja o pravoj ljubavi (Milivojević, 1995)  
Revidirana skala vjerovanja o partnerskom odnosu (Beck, 1989)  
Upitnik o sociodemografskim podacima

## POSTUPAK

Istraživanje je provedeno putem interneta, a sudionici su regrutirani metodom snježne gredice.

32% psihologa vjeruje da bi njihov partner trebao znati što im je važno i bez da im oni to kažu

## REZULTATI

U usporedbi s nepsihologima, psiholozi:

- ✎ imaju značajno manji broj iracionalnih vjerovanja o ljubavi ( $t=9.09$ ;  $df=509$ ;  $p<.01$ ;  $d=0.78$ )
- ✎ značajno se manje slažu s disfunkcionalnim vjerovanjima o ljubavi ( $t=8.71$ ;  $df=509$ ;  $p<.01$ ;  $d=0.73$ ) i realističnije vide partnerske odnose ( $t=5.81$ ;  $df=509$ ;  $p<.01$ ;  $d=0.99$ )
- ✎ češće su zadovoljni svojim ljubavnim vezama ( $\chi^2=7.82$ ;  $p<.05$ ).

Međutim, kada razmišljaju o svojem trenutnom ljubavnom odnosu, međusobne razlike nestaju. I jedni i drugi, primjerice, iskazuju sličan stupanj slaganja s tvrdnjama „Moj partner ne sluša što imam reći” ili „Moj partner uvijek pokušava okrenuti sve sebi u korist”.



Psiholozi izrazito vjeruju da:

- ...u pravoj ljubavi oba partnera moraju biti potpuno jednakovrijedna
- ...je ljubav najveća vrijednost na svijetu
- ...će nas partneri u potpunosti prihvatiti takve kakvi jesmo ako nas stvarno vole.

Umjereno vjeruju da:

- ...bi naši partneri trebali znati što nam je važno i bez da im to kažemo
- ...bi prema nama uvijek osjećali ljubav da im je zaista stalo do nas
- ...postojanje dvojbi vezanih uz odnos znači da s odnosom nešto nije u redu.

Ne vjeruju da:

- ...ljubav prema partneru isključuje ljubav prema sebi
- ...seks prlija čistoću prave ljubavi
- ...je neslaganje s partnerom destruktivno.



## ZAKLJUČAK

Psiholozi vrlo dobro prepoznaju nerealistična vjerovanja o ljubavi i partnerstvu, no nisu u potpunosti imuni na njih. Većina ispitanih psihologa tako vjeruje da se prava ljubav dokazuje bezuvjetnim prihvaćanjem partnera, a osobito je zanimljivo da čak trećina njih vjeruje kako su dvojbe vezane uz odnos i postojanje trenutaka bez intenzivnih osjećaja prema partneru siguran znak problema u vezi. Ostanu li neprepoznata, takva se vjerovanja mogu negativno odraziti na kvalitetu usluga pruženih pojedincima i parovima koji imaju probleme u partnerskim odnosima.

Poput svih drugih ljudi, i psiholozi imaju pravo na vlastita uvjerenja, no trebaju ih biti neprestano svjesni i razlikovati ih od znanstvenih i profesionalnih stavova.

## LITERATURA

Beck, A. (1989). *Love is never enough*. New York: Harper Row.  
Hackney, H.L. i Cormier, S. (2012). *Savjetovatelj-stručnjak*. Jastrebarsko: Naklada Slap.

